

Til § 27.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der forudsættes en konsekvensændring, hvorved eftergivelsesregler for bidragsrestancer optages i børnetilskudslovens kap. 6. Lektor Audes bemærkninger om ønskede ændringer af børnetilskudsloven må i og for sig være bistandsloven uvedkommende. Opmærksomheden skal dog henledes på, at hans forslag indebærer en radikal ændring af begrebet forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag fra at være et udlæg for en bidragsskyldig til en kombination af udlæg og en egentlig ydelse fra det offentlige.

Til § 33.

Som anført i svaret på folketingsudvalgets spørgsmål 112 var der allerede under udarbejdelsen af forslaget til bistandsloven udtrykt kritik af ordet „tilsynsværge“. Denne kritik er gentaget i flere senere henvendelser til folketingsudvalget. Socialministeriet må derfor fastholde, at man i stedet bør indføre betegnelsen „personlig rådgiver“, der forekommer mere tidssvarende og passer til sprogbroen i lovforslagets rådgivningsafsnit.

Til § 37.

En maksimering af hjælpen til faste udgifter måtte forudsætte en supplerende regel om, hvordan man skulle forholde sig over for en familie, som i en akut trangsituation ikke kunne opretholde de hidtidige levevilkår inden for dette maksimum, men f.eks. kom til at mangle et mindre beløb til den sidste del af huslejen. At henskyde sådanne sager til revaliderings- og pensionsnævnet synes alt for omstændeligt og ville i øvrigt stride mod den opgavefordeling, der er foreslået i socialreformkommissionens 2. betænkning.

Når der ved udmåling af hjælpen gælder en lempeligere fradragsregel for ægtefællens end for den hjælpsøgendes egen indtægt, må det bl.a. ses i sammenhæng med den noget aftagende betydning, man tillægger ægtefællernes forsørgelsespligt over for hinanden, jfr. også, at invalidepensionsloven er ændret, således at ægtefællens indtægter er helt uden indflydelse på pensionens størrelse.

Til § 41.

Der ses ikke at være nogen realitetsforskel mellem, om der i stk. 2, 2. punktum, står „eller“ eller „og“ mellem „lægens“ og „de sociale myndigheders anvisninger“. Ordet „eller“ er valgt ud fra den forudsætning, at lægens anvisninger som regel vil referere sig til sygebehandlingen og de sociale myndigheders anvisninger til erhvervsmæssige foranstaltninger.

Til § 47.

Af den oversigt, der er udarbejdet som svar på folketingsudvalgets spørgsmål 58, fremgår, at manglende samtykke fra tilflytningskommunen alene har den virkning, at fraflytningskommunen stadig betragtes som opholdskommune, indtil pågældende i mindst 3 måneder har klaret sig selv, dog længst i 2 år.

Til § 49.

Det fremgår af indledningsbestemmelserne til underafsnittene om de enkelte institutionstyper i lovforslagets institutionsafsnit, at ophold i institution er en af de bistandsformer, som det sociale udvalg kan vælge at tilbyde den, der henvender sig om hjælp.

Til § 56.

Allerede under socialreformkommissionens overvejelser af spørgsmål om hjælp til privat hushjælp var man inde på, at reglen burde formuleres så snævert som muligt, og socialministeriets hidtidige erfaringer på husmoderafløsnings- og hjemmehjælpsområdet går desværre også i retning af, at adskillige kommuner er mere indstillet på at „betale sig fra“ et ønske om hushjælp end at etablere effektive kommunale ordninger. Bl.a. under hensyn til den plejehjemsforebyggende betydning, det kan have, at der ydes huslig bistand af en uddannet hjemmehjælper, som står under de kommunale myndigheders tilsyn, må det anses for betænkeligt at afsvække reglerne i lovforslaget.

Til § 85.

Ordet „forsørgelsespligt“ må opfattes som betegnelse også for en bidragspligt, som er en konsekvens af en privatretlig forsørgelsespligt. Reglen i § 85, stk. 3, omfatter ikke